

La pobresa energètica i l'emergència habitacional tenen nom de dona

Casal de la Dona, Dones d'Aigua, Dones Espai Drets - Consell d'Entitats d'Acció Ciutadana, Síndica Municipal de Greuges de Terrassa

A tres dies del 8 de març, en un habitatge propietat del BBVA, una família feia front a una ordre de desnonament.

La notícia, lamentablement, no és cap novetat. A Terrassa hi ha cada dia desnonaments, per més que això no es reflecteixi als mitjans de comunicació, i moltes persones ho ignorin. Si hi ha alguna cosa remarcable en aquesta ordre de desnonament que la faci una mica més singular és que en aquesta llar hi viuen tres dones. Desgraciadament, no és un fet aïllat, ja que llars monoparentals encapçalades per una dona, amb ordres de desnonament per no poder pagar el lloguer o l'hipoteca, o per estar ocupant un habitatge d'un gran tenidor, n'hi ha hagut moltes amb anterioritat a aquesta.

Si ens atenim a alguns estudis i informes, més concretament al que va elaborar la Taula del Tercer Sector sota el títol Monoparentalitat femenina i pobresa. Gènere, soledat i conciliació, l'arrel del problema (oct.2018), el 80% de les llars monoparentals a Catalunya estan encapçalades per una dona (persona adulta amb dues o tres criatures), i el 35% d'aquestes estan en situació de pobresa. A Espanya aquest risc augmenta fins a més del 50%. És el que s'anomena feminització de la pobresa.

Les principals dificultats socioeconòmiques amb les quals han de bregar aquestes dones tenen a veure amb l'accés a l'habitatge i al treball.

Una de cada dues famílies monoparentals té problemes relacionats amb desnonaments, impagaments o deutes hipotecaris. A més, el 50% de les dones a càrrec d'una família monoparental estan desocupades o treballen en l'economia submergida.

Aquest fet provoca que el 20% d'aquestes dones hagin tingut o tinguin un problema de salut mental, ja sigui depressió, estrès o ansietat, tal com indica l'estudi esmentat.

A Terrassa, lamentablement, no disposem de dades suficients per

avaluar la gravetat d'aquesta realitat social, però podríem afirmar que no deu variar gaire de la resta del país. Sabem, això sí, que els col·lectius socials que treballen pel dret a l'habitatge i als subministraments bàsics a la nostra ciutat són col·lectius molt feminitzats i amb un paper molt destacat de les dones que en formen part, com és la PAH, el Colectivo Sin Vivienda o Justícia Energètica.

Haver descollir entre pagar la hipoteca, el lloguer, les factures de serveis o alimentar la família és un dels principals mals de cap d'aquestes dones i una perversitat que atempta contra el dret més elemental: disposar d'una vida digna i d'una millora contínua de les condicions d'existència. La majoria d'aquestes dones declaren tenir un sentiment d'aïllament i d'exclusió, i se senten culpabilitzades per una societat on la pobresa és estigmatitzada.

Davant aquestes conclusions, aquest treball planteja que es fa imprescindible dotar-nos de polítiques públiques d'habitatge i de justícia energètica que parteixin d'una perspectiva integral de gènere i que, a més a més, vagin acompanyades d'un canvi profund en la concepció de l'habitat-

ge i els subministraments, entesos aquests com a drets humans fonamentals per a assolir unes condicions de vida dignes. Ja que no es tracta de béns de consum sotmesos a l'especulació i al mercat. La llum, el gas i l'aigua són elements imprescindibles per a les tasques de cura i per al sosteniment de la vida i hem de posar-les al centre de tot. Cal protegir-ne i garantir el seu accés perquè d'aquests elements depèn el benestar de totes les persones, sense cap mena de distinció.

A Terrassa, tenim casos documentats on hi ha famílies, algunes monoparentals amb dones al capdavant, que han demanat la instal·lació d'un comptador d'aigua provisional, tal com recull la instrucció aprovada pel Ple l'any 2016, Instrucció de Servei d'Instal·lació provisional de comptadors d'aigua per a persones o unitats familiars en risc d'exclusió residencial, i que els hi ha estat denegada amb diferents arguments. El més recurrent és no disposar del permís de la propietat que, en tots els casos, es tracta d'un gran tenidor, quan això no ho contempla la pròpia Instrucció. Aquesta negativa obliga les famílies a haver d'accedir a l'aigua de forma irregu-

lar amb tota la càrrega culpabilitzadora que arrossega aquest fet i els possibles conflictes de convivència amb la comunitat de veïnes.

Pensem que l'administració local ha de ser proactiva i no defugir més de la seva responsabilitat envers aquests casos i d'altres relacionats amb el que exposem i ha d'afrontar aquestes realitats des del principi de la subsidiarietat i la transparència, per poder ser garant dels drets humans i socials a la nostra ciutat.

El Casal de la Dona, juntament amb Dones d'Aigua, Dones d'Espai Drets - Consell d'Entitats d'Acció Ciutadana, no volem deixar passar aquest 8 de març sense mostrar tota la nostra sororitat amb la Mari Carmen, amenaçada de desnonament pel BBVA, i amb tantes altres dones que han hagut de patir i pateixen el trauma físic, psicològic i social que suposa haver d'afrontar-se a un desnonament i a la manca d'accés als subministraments energètics.

Ser dona implica ser més vulnerable davant la pobresa i l'exclusió social.

I més quan estàs sola al capdavant d'una llar, tens problemes amb l'habitatge i la feina, i no disposes d'una xarxa de suport.

Endavant amb 'Feministes Terrassa'

Dolores Lledó, Presidenta Favt

Un any més, encarem el 8 de març a la nostra ciutat, Terrassa, com un any de reivindicacions i lluites envers les dones i el seu paper tant en la vida laboral com en la social i la privada. Malauradament, vam començar l'any amb un altre feminicidi, ens va tocar a prop, i ens va tocar a totes. Com una gota, aquesta xacra envers les dones, envers nosaltres, continua omplint pàgines de premsa.

Tornem a dir prou. Continuem dient prou. Seguim i seguirem reivindicant l'estatus que ens mereixem en tots els aspectes de la vida diària.

Fruit d'aquestes reivindicacions que, any rere any, es queden altament insatisfetes, neix un nou grup de dones, FEMINISTES, en majúscules, com a etiqueta identificativa; dones amb sensibilitats diverses de la ciutat, dones d'esquerres disposades a treballar per la igualtat i que volen portar endavant aquesta plataforma, anomenada Feministes Terrassa; hi ha lloc per a totes dins d'aquest espai, un espai inclusiu i com ja he dit abans, divers, perquè quan es vol sumar, totes anem a una.

La realitat que ens toca viure (bretxa salarial, violència domèstica, feminicidis...) ens empeny a lluitar amb més força encara per a exigir tot allò que ens pertoca. Com a dona i Presidenta d'una federació d'associacions veïnals, dono el meu suport a aquesta plataforma feminista sense dubtar, esperant que cada gra de sorra afegit a aquest moviment faci de la nostra estimada Terrassa una ciutat més forta, diversa i (més encara) feminista.

Posar en marxa les taules municipals

«Donada la importància de les Taules Municipals per a la participació veïnal i ciutadana i que són un mitjà on es tracten temes per la millora de tots els aspectes socio-medioambientals de la ciutat, i on es prenen decisions vitals pel seu bon funcionament», afirma la FAVT en relació a les taules municipals sectorials, en un comunicat fer públic l'última setmana de febrer, «creiem que ha passat temps suficient, des que es va formar el nou consistori fins a la data actual, perquè s'hagin format les noves Taules».

En el comunicat es destaca el paper «tan important» que han tingut algunes d'aquestes, com és el cas de la de residus i la de les rieres, totes dues també pendents de constitució. I es reclama al Consistori «una prompta solució a la nostra petició», tot tenint en compte que la «legitimitat» de la FAVT.

En suport de l'escola pública, no al tancament de línies

El fantasma de les retallades i el tancament de línies escolars s'ha passejat de nou aquest mes de febrer per Terrassa. La reacció d'AMPAs ha estat immediata i el moviment, que ha forçat el Govern local a prendre posició favorable a les famílies, ha aconseguit també que el Departament reconsiderés la decisió i, com a mínim, ha quedat ajornada. La Federació d'Associacions Veïnals s'ha posicionat amb les AMPAs i comunitat escolar. Segueix el comunicat de l'entitat:

Junta Favt

Parlar de l'escola pública a Terrassa és parlar d'una constant lluita en el temps per aconseguir baixar ràtios d'alumnes per classe, mantenir línies enlloc de tancar-les, millorar les zonificacions i reduir la segregació.

Recentment, ens hem llevat amb la notícia per part de la Generalitat de Catalunya de voler tancar una línia de P3 a les escoles França i Abat Marcet. Aquesta primera intenció va ser ràpidament replicada amb força i al llarg de dies de protestes per la Comunitat educativa de Terrassa, així com per les AMPA d'aquests dos col·legis. Aquest fet va ser vital, anar amb una veu a defensar la mateixa idea, per aconseguir que l'Ajuntament acabés recolzant el no tancament i fes pressió al Departament d'Educació de la Generalitat.

Des de la federació sempre hem estat al costat de la comunitat educativa recolzant l'escola pública i així continuarà sent en el futur. Potser caldria fer una reflexió de perquè les retallades s'encaminen la majoria de vegades cap al mateix cantó, a tot allò públic i gratuït. Potser també podríem demanar cert grau de coresponsabilitat a d'altres sectors? És una bona pregunta per a qui vulgui entomar-la, tenint present que recolzar l'escola pública a Terrassa, és prioritari.

